

# ΠΑΛΗΑΙΣ ΑΓΑΠΑΙΣ

ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΝ ΣΚΗΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

## ΠΡΩΣΩΠΑ

Ο Κ. ΘΩΜΑΣ.— ΜΑΡΚΟΣ, διευθ. ξενοδοχείου.— Ο Κ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ.—  
Ο Κ. ΤΕΛΩΝΗΣ.— Η ΚΑ ΙΟΥΛΙΑ ΟΡΣΙΝΗ.— Η ΚΑ ΠΑΛΜΑ.—  
Η ΚΑ ΚΑΛΒΟΥ.— Η ΚΑ ΣΑΡΜΑ.— Η ΚΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΕΛΛΑ.— Ο Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ  
Ο Κ. ΗΡΑΚΛΗΣ ΒΑΛΛΟΡΗΣ.— ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, καμαριέρα.

('Επαιχθη εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης τὴν 17 Αὐγούστου 1911)

[Αἴθονος ξενοδοχείου πόλεως λουτρών. Τραπεζάκια μὲ καθίσματα. Λατάνιαις καὶ φῦκοι. Θύραι εἰς τὸ βάθος μὲ δύο παράθυρα. Θύραι δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἀπ' ἔξω βεράντα].

## ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΘΩΜΑΣ, ΚΥΡ ΜΑΡΚΟΣ

Θωμᾶς (διαβάζει ἐφημερίδα καὶ ἀποτείνεται εἰς τὸν ξενοδόχον εἰσερχόμενον). Κύρ Μάρκο, ἐπῆρες εἰδῆσι ὅτι αὐτὰ τὰ περίφημα λουτρά δὲν ἀξίζουν τίποτα πιά;

Μάρκος. Τί λέτε, κύριε Θωμᾶ; . . . τὰ λουτρά μας; . . . Εδῶ ἔρχεται κόσμος καὶ σώζεται.

Θωμᾶς. Κόσμος. . . ποῦ εἰδες ἔσυ τὸν κόσμο; . . . Εγώ δὲν βλέπω κανένα.

Μάρκος. Δὲν βλέπετε κανένα γιατί είναι ὅλοι στὸ μπάνιο τώρα. . . Τὸ ξενοδοχεῖο είναι γεμάτο. Τρία δωμάτια ἔχουμε ἀδεια μόνο.

Θωμᾶς. Γεμάτο! Γεμάτο ἀπὸ σαράβαλα, ἀπὸ ἐρείπια. Αὐτό, χριστιανέ μου, δὲν είναι ξενοδοχεῖον πιά, είναι ἡ Πομπηΐα...

Μάρκος. Μὰ βέβαια. Στὰ λουτρά πηγαίνουν ἐκεῖνοι ποῦ υποφέρουν, ποῦ πάσχουνε ἀπὸ κάτι τι.

Θωμᾶς. "Ετοι ἔ; . . . Όριστε! Πῶς νὰ προσθεύσῃ αὐτὸς ὁ τόπος μὲ ἀνθρώπους, ποῦ ἔχουν τέτοιες ιδέαις;

Μάρκος. "Επειτα τὰ λουτρά μας είναι μοναδικὰ σ' δληγη τὴν Ελλάδα, ἀλκαλικά . . .

Θωμᾶς. 'Αλκαλικὰ χωρίς ρολίνα! . . .

Μάρκος. Θειούχα . . .

**Θωμᾶς.** Θειοῦχα μὲ πόκερ ἀκόμη... Θειοῦχα ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ φθάσῃ ώς ἐδῶ τὸ μπρίτζ.

**Μάρκος.** Σιδηροῦχα.

**Θωμᾶς.** Τὶ λόγος!... Σιδηροῦχα, χωρὶς μιὰ ζωντοχήρα!... Σοδαρῶς, κύριε Μάρκο, διευθυντὰ τοῦ ἔνοδοχείου τῶν λουτρῶν, φρονεῖς δὲι μποροῦν νὰ περάσουν οἱ ρευματισμοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰς λουτρά, εἰς τὰ διοῖτα τρία χρόνια τώρα δὲν ἔχει γίνει ἔνα σκάνδαλον;

**Μάρκος.** Κύριε Τζών, εἰσαγετε δικόνος γκρινιάρης πελάτης τοῦ ἔνοδοχείου μου.

**Θωμᾶς.** "Α, βέβαια! Γκρινιάρης! Ποιός θέλεις νὰ είναι γκρινιάρης; δικέρω Συνταγματάρχης ἢ ἀπόστρατος, ἢ δικτυαξιοῦχος πρώτης Τελώνης;

**Μάρκος.** Μὰ κι' αὐτοὶ ἔχουν ρευματισμούς...

**Θωμᾶς.** Αὐτοὶ ἔχουν μόνο ρευματισμούς... Ἀλλὰ τὰ λουτρά, κύριε, δὲν είναι μόνο γιὰ τοὺς ρευματισμούς... Δὲν μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ... Δὲν ἔγινε κανένα σκανδαλάκι ἐδῶ στὸ ἔνοδοχείο, καμμιὰ ἀπαγωγὴ, καμμιὰ ἔξαφάνισις, κανένα λάθος στὰ δωμάτια...

**Μάρκος** (ἀξιοπρεπῶς). Ποτέ, κύριε. Τὸ ἔνοδοχείο μου είναι οἰκογενειακὸ ἔνοδοχείο καὶ ἔγώ ἔχω τὰ μάτια μου τέσσερα.

**Θωμᾶς.** Πρόσεξε, κύριε ἔνοδόχε, μὲ τὰ τέσσερα μάτια σου νὰ μὴ βλέπης διπλοῦς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν πελατῶν σου. Ἀλλὰ σὲ εἰδοποιῶ δὲι τὸ ἔνοδοχείο σου είναι φρίκη... Ἀδύνατον ἐδῶ νὰ μοῦ περάσουν οἱ ρευματισμοὶ μου. "Ωωχ! Νά τους πάλι!..."

**Μάρκος.** Οἱ ρευματισμοὶ σας;...

**Θωμᾶς.** "Οχι, ἀδερφέ. Ὁ ἀπόστρατος καὶ δικτυαξιοῦχος... Χρόνια νοσήματα κι' οι δύο... καὶ νὰ μὴν ἔχουν τούλαχιστον μία νέα γυναῖκα διῆνας καὶ καμμιὰ κόρη δικός...

## ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

### ΟΙ ΑΥΤΟΙ, Ο ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΣ, Ο ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ

**Αποστρό.** Καλὴ μέρα σας, κύριε Θωμᾶ. Καλὴ μέρα, κύριο Μάρκο.

**Θωμᾶς.** Καλὴ μέρα, κύριο Μάρκο, κύριε Συνταγματάρχα. Πόσον βαθμῶν ἡτο σήμερο τὸ νερό; Ρωτῶ ἐσάξ, γιατὶ σεῖς εἰσθε εἰδικὸς στοὺς βαθμούς. Ἐπήρχετε τόσους εἰς τὸ στράτευμα!

**Αποστρό.** Τοὺς ἐπῆρα, κύριε, γιατὶ μοῦ ἀξίζαν νὰ τοὺς πάρω.

**Θωμᾶς.** Αὐτὸ λέω κι ἔγώ.

**Συνταξ.** Τὸ βέβαιων είναι δὲι αὐτὰ τὰ λουτρὰ δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ ὠφελήσουν ἐνόσφι λείπει μία...

**Θωμᾶς.** Ζωντοχήρα.

**Συνταξ.** Γγειονομικὴ ὑπηρεσία τῆς προκοπῆς. Δὲν μπορεῖ νὰ κάψῃ κανεὶς λίγο...

**Θωμᾶς.** Κόρτε.

**Συνταξ.** (θημωμένος). Τὶ κόρτε;... Λίγο ζωὴν μεθοδικὴ, κανονισμένην μὲ τὸ ρολόϊ...

## ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΟΙ ΑΓΤΟΙ. Εισέρχεται ή κ. ΟΡΣΙΝΗ

**Ορσίνη.** Καλή μέρα σας! (Ό Τζώρ τὴν πλησιάζει, υποκλίνεται και τῆς φιλεῖ τὸ χέρι). Κύριε Μάρκο, είναι ἀλήθεια αὐτὰ που γράφουν ἡ ἐφημερίδες;

**Θωμᾶς.** "Ω! ω! τρέμε, κύριε Μάρκο! Η ἐφημερίδες ξεσκεπάζουν τὰ λουτρά σας.

**Μάρκος** (ἀνήσυχος). Δὲν εἰδα, κυρία μου. Τί λένε ἡ ἐφημερίδες;

**Ορσίνη.** "Οτι ἔρχεται ἐδῶ στὰ λουτρά δὲ Υπουργός τῶν Ἑξωτερικῶν. Είναι ἄρα γε ἀλήθεια;

**Μάρκος** (ὑπερηφάνως). Μάλιστα. Είναι ἀλήθεια. Μοῦ ἐτηλεγράφησε και τοῦ ἐκράτησα δύο δωμάτια.

**Θωμᾶς.** Δύο δωμάτια; . . . "Ωστε είναι παντρεμένος δὲ Υπουργός τῶν Ἑξωτερικῶν.

**Μάρκος.** "Οχι. Δὲν είναι παντρεμένος.

**Θωμᾶς.** "Ορίστε, ἔνας Υπουργός ἔρχεται, κι' αὐτὸς ἀνύπαντρος! . . .

**Ορσίνη.** Τί τιμὴ σμως γιὰ τὰ λουτρά και γιὰ τὸ ξενοδοχεῖον μας. "Ενας Υπουργός τῶν Ἑξωτερικῶν! . . .

**Μάρκος.** Καὶ μήπως είναι αὐτὸς μονάχα! "Ερχεται και κάποιος ἄλλος ἀκόμη.

**Ορσίνη.** Ποιός; ποιός;

**Μάρκος** (ἔξαγει γράμμα ἀπὸ τὴν τσέπη του και διαβάζει). "Ο κ. Ἡρακλῆς Βαλλόρης, καθηγητὴς τοῦ . . . τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νεαπόλεως.

**Θωμᾶς** (κτυπῶν τὰ χέρια του). Μὲ τὴν γυναικά του, μία Ναπολιτάνα μὲ κάτι θαυμάσια μάτια . . . μὲ μαῦρα μαλλιά . . .

**Μάρκος.** Μὰ δὲν μοῦ γράφει τίποτε γιὰ γυναικά του. "Ερχεται μόνος. Είναι παντρεμένος;

**Θωμᾶς.** Ξέρω κι' ἔγω;

**Μάρκος.** Μὰ τότε πῶς λέτε γιὰ τὴν γυναικά του;

**Θωμᾶς.** Μὰ κι' αὐτὸς χωρὶς γυναικα θὰ ἔλθῃ; . . . "Ωρισμένως μοναστῆρι θὰ τὸ καταντήσωμε ἐδῶ.

**Ορσίνη.** Κύριε Τζώρ, δὲν είσθε πολὺ εὐγενῆς γιὰ τοὺς παρόντας.

**Θωμᾶς.** Κυρία μου, τὸ ἔκαμπα γιὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω. "Ημουν βέβαιος, ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῆτε.

**Ορσίνη.** Νὰ διαμαρτυρηθῶ; . . . "Α, κύριε Τζώρ, είσθε ὀλίγον σαχλός.

**Θωμᾶς.** "Ολίγον σαχλός και πολὺ καλαισθητος. "Ετοι ἔρχεται ισοδύγιον. "Εκτὸς ἀν δὲν είναι καλαισθησία νὰ σᾶς θαυμάζω.

**Ορσίνη.** Μὲ θαυμάζετε τόσον πολύ, ώστε ἐκτείνετε τὸν θαυμασμόν σας και ώς τὴν καμαριέρα μου.

**Θωμᾶς.** "Ακριβῶς. "Επειδὴ είναι ὅπη σας. Σᾶς υπόσχομαι νὰ μεταφέρω τὸν θαυμασμόν μου και εἰς τὴν νέαν σας καμαριέραν μόλις διώξετε αὐτὴν που ἔχετε.

**Ορσίνη.** Αὐτὴ τὴ φορά είσθε σαχλός.

**Θωμᾶς.** Καὶ καλαισθητος.

**Ορσίνη.** "Όχι, μόνον σαχλός... Σᾶς παρακαλῶ, ἂν περάσῃ  
ἀπὸ ἐδῶ ἢ καμαριέρα μου, στείλετέ μου την ἀπάνω. (Φεύγει).

## ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

### ΘΩΜΑΣ μόνος

**Θωμᾶς.** Περίεργο. Ἀπὸ δυό μου συστατικά, τὸ ἔνα, ὅτι είμαι  
καλαισθητος, τὸ πιστεύω μόνο ἐγώ· τὸ ἄλλο, ὅτι είμαι σαχλός τὸ  
πιστεύει δῆλος δὲ κόσμος.

**Συνταγμ.** (θυμωμένος κτυπᾷ τὸ χέρι του στὸ τραπέζι). "Εχει δε-  
κυριος δὲ κόσμος, κύριε.

**Θωμᾶς.** Τί ἔκαμε, λέει;

**Συνταγμ.** (πρὸς τὸν Τζών). Μάλιστα, κύριε. "Εχει δεκυριος δὲ κό-  
σμος ποῦ δὲν ἐμπιστεύεται ποτὲ στὸν ἄσσο. "Ερριξα τὸν ἄσσο καὶ  
τὴν ἔπαθα.

**Θωμᾶς.** "Ωχ, ἀδερφέ!

**Τελών.** Μή θυμώνης, συνταγματάρχα μου. "Ο θυμός είναι ὀλέ-  
θρος εἰς τὴν...

**Θωμᾶς.** Αρτηριοσκλήρωσιν.

**Τελών.** Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, νὰ μὴ ἐπεμβαίνετε εἰς τὰς ὑπο-  
θέσεις μας.

**Θωμᾶς.** Πολὺ καλά, θὰ συμμορφωθῶ μὲ τὴν ἀπαίτησίν σας,  
κύριε συνταξιούχε Φαρισσαῖε.

**Τελών.** Δὲν είμαι συνταξιούχος Φαρισσαῖος, κύριε. Είμαι συν-  
ταξιούχος τελώνης ἐγώ καὶ σεῖς εἰσθε σαχλός. Πᾶμε, κύριε Συν-  
ταγματάρχα. Δὲν είναι δυνατόν νὰ παίξωμε ἐδῶ, δὲν ὑπάρχει ἢ  
ἀπαιτουμένη ἡσυχία... (Έξέρχεται).

## ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

### ΘΩΜΑΣ μόνος, ἔπειτα ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

**Θωμᾶς.** "Ωραῖα. Κι' αὐτὸς σαχλό μὲ εἰπε. Καὶ χωρὶς ν' ἀκούσῃ  
τοὺς ἄλλους... "Ωρισμένως πλέον ἔχω διορισθῆ σαχλός διὰ δημο-  
ψηφισμάτος. (Φαίνεται ἀριστερῷ ἢ Μαργαρίτα). "Α! Μαργαρίτα.

**Μαργ.** Τί θέλετε, κύριε Θωμᾶ;

**Θωμᾶς.** "Ελα ἐδῶ, κορίτσι μου. Δὲν μοῦ λέει σὲ παρακαλῶ τι  
πρέπει νὰ ἔχῃ ἔνας ἀνθρωπος γιὰ νὰ μὴν είναι σαχλός;

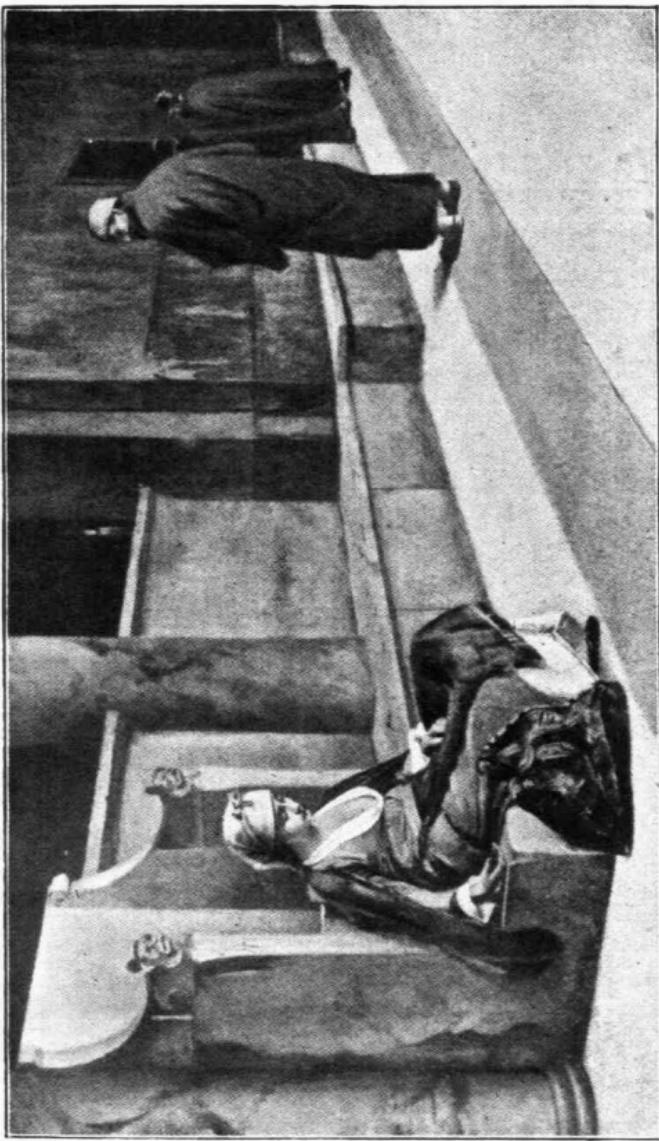
**Μαργ.** Μά... ξέρω κι' ἐγώ... κύριε Θωμᾶ. "Αμα είναι καμω-  
μένος σαχλός, θὰ είναι...

**Θωμᾶς.** "Α, ἔτοι φρονεῖς... Γιὰ ἔλα 'δῶ... (κάθεται εἰς τὸν  
καναπὲ καὶ σύρει πλησίον του τὴν Μαργαρίταν). "Ελα, κάθησε  
κοντά μου.

**Μαργ.** Μά...

**Θωμᾶς.** Μήν γεντρέπεσαι...

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ. — ΑΥΛΗ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ. — ( "Εργον Θ. Πάλη" )



**Μαργ.** Δέν 'ντρέπομαι, κύριε. Άλλα έγώ μιὰ καμαριέρα νὰ καθήσω στὸ πλάι ἐνὸς κυρίου; ...

**Θωμᾶς.** Είσαι ἔνα χαριτωμένο κοριτσάκι. Αφοῦ έγώ τὸ θέλω, μπορεῖς νὰ καθήσῃς... Γιὰ 'πέ μου, σὲ παρακαλῶ' πῶς σου φαίνομαι; έγώ;

**Μαργ.** Πῶς νὰ μου φανῆτε; Είσθε ἔνας κύριος...

**Θωμᾶς.** 'Οπως δήποτε δὲν σου φαίνομαι σαχλός...

**Μαργ.** Σαχλός; τί λέτε, κύριε; "Ενας κύριος καθὼς πρέπει δπως εἰσθε σεῖς, δὲν εἶναι ποτὲ σαχλός.

**Θωμᾶς** (ιδίᾳ). Δόξα σοι δ θεός (τῇ Μαργαρίτᾳ). Είσαι σοφή, Μαργαρίτα. Είσαι ἡ προσωποποίησις τῆς σοφίας. Ξέρεις γράμματα, Μαργαρίτα;

**Μαργ.** Λίγα.

**Θωμᾶς.** Ωραῖα. Μὴ μάθης περισσότερα, πατέρι μου. Θὰ σου χαλάσσουν τὴν καλαισθησία σου. Ξέρεις δτι είσαι πολὺ νόστιμο κορίτσι, Μαργαρίτα;

**Μαργ.** (ντροπαλή). Τὸ ξέρω, κύριε.

**Θωμᾶς.** "Α, τὸ ξέρεις! Καὶ ποιός σου τὸ εἶπε;

**Μαργ.** "Ολοι δσοι μὲ βλέπουνε, κύριε Θωμᾶ, αὐτὸ μοῦ λένε. Στὴν ἀρχὴ δὲν τὸ πίστευα. 'Αλλ' ἀφοῦ τὸ λέει δλος δ κόσμος..."

**Θωμᾶς.** "Α, μὴ πιστεύῃς τὸν κόσμο, Μαργαρίτα. Εμένα δ κόσμος μὲ λέει..."

**Μαργ.** (τὸν κυττάζει). Πῶς εἰσθε ἔμμορφος;

**Θωμᾶς.** "Α, δχι αὐτό..."

**Μαργ.** Καὶ δμως αὐτὸ ἔπρεπε νὰ σᾶς λέη... Γιατὶ τὸ κάτωκάτω ἔσεις γιὰ ἄνδρας εἰσαστε...

**Θωμᾶς.** Εμπρός, Μαργαρίτα. Μὴν κατεβάζῃς κάτω τὰ μάτια σου.

**Μαργ.** Μά, κύριε Θωμᾶ, ντρέπομαι.

**Θωμᾶς.** "Ετσι ποῦ κατεβάζεις τὰ μάτια σου, εἶναι σᾶν νὰ θέλῃς νὰ τὰ κρύψῃς.

**Μαργ.** (ἀνατυρασσομένη). Εγὼ νὰ τὰ κρύψω, κύριε Θωμᾶ; Γιατὶ νὰ τὰ κρύψω; Δὲν εἶναι τόσο ἀσκημα γιὰ νὰ τὰ κρύσω.

**Θωμᾶς.** "Ασχημα; Γιὰ νὰ τὰ ιδῶ καλά..." Α, μὰ ξέρεις δτι ἔχεις δύο ώραῖα ματάκια, Μαργαρίτα;

**Μαργ.** Κι' αὐτὸ μοῦ τὸ εἴπανε, κύριε.

**Θωμᾶς.** "Α, μὰ πολλὰ πράγματα σου εἴπανε, κορίτσι μου. Δὲν μ' ἔφησαν νὰ σου 'πῶ κι' έγώ τίποτε..."

**Μαργ.** "Οχι. Καὶ σεῖς μοῦ λέτε τὰ ιδια. 'Αλλὰ ἔσεις εἰσθε κύριος. Τὰ λέτε καλλίτερα ἔσεις. 'Απὸ τοὺς ἀλλούς τ' ἀκούω καὶ δὲ μοῦ κάνουν καμμιὰ ἐντύπωσι..." Ενῷ τώρα ποῦ τ' ἀκούω ἀπὸ σᾶς..."

**Θωμᾶς** (ἐκπληκτος). "Ε, τώρα... τι ἐντύπωσι σου κάνουν;..."

**Μαργ.** Νά... αἰσθάνομαι κάτι τι..."

**Θωμᾶς.** Εμπρός... (Φωνὴ τῆς κ. Όροσίνη: Μαργαρίτα! Μὰ τι ἔγινες ἐπὶ τέλους)..."

**Μαργ.** Ερχομαι, κυρία.

(Διενθύνεται ἀργά, πρὸς τὴν θύραν. Ο Θωμᾶς τρέχει καὶ τῆς ἀρ-

πάζει τὸ χέοι. Ἐκείνη τὸ ἀφίνει καὶ ὁ Θωμᾶς τῆς τὸ φιλεῖ, ἐνῷ δὲ ἐκείνη ἔξαφανίζεται γρήγορα ἀπὸ τὴν θύραν, ὁ Θωμᾶς μένει ἀκίνητος καὶ παρατηρεῖ. Ἐπειτα κατέρχεται).

### ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

**ΘΩΜΑΣ, ἡ κ. ΠΑΛΜΑ, ΚΑΛΒΟΥ, ΣΑΡΜΑ**

(Εἰσέρχονται θορυβωδῶς καὶ περικυκλώνοντας τὸν Θωμᾶν).

**Πάλμα.** Λοιπόν εἶναι ἀλλήθεια, κύριε Θωμᾶ; "Ἐρχεταις ὁ Υπουργός; Θωμᾶς. Μάλιστα, κυρίαις μου. "Οπου κι' ἂν εἶναι φθάνει..

**Κάλβου.** Εἶναι νέος;

**Θωμᾶς.** Μά... μᾶλλον νέος.

**Σαρμᾶ.** Δηλαδὴ τί ἡλικίας, ἀπάνω κάτω;

**Θωμᾶς.** Περίου τῆς δικῆς μου.

**Κάλβου.** "Α, μᾶλλον νέος.

**Πάλμα.** Δηλαδὴ ὅπως δήποτε ὥριμος.

**Σαρμᾶ.** Ἐπομένως τάχει τὰ χρονάκια του.

**Θωμᾶς.** Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. Μ' ἐπροκόψατε.

**Σαρμᾶ.** Παντρεμένος;

**Πάλμα.** Χῆρος;

**Κάλβου.** "Η ζωντοχήρος;

**Θωμᾶς.** Χῆρος. Μάλιστα χείριστος.

**Κάλβου.** Δηλαδὴ;

**Θωμᾶς.** Τοῦ ἐπέθαναν τρεῖς γυναῖκες του!

**Σαρμᾶ.**

**Κάλβου.** "Ω!!

**Πάλμα.**

**Θωμᾶς.** Μάλιστα. Εἶναι, βλέπετε, ἔγγονος τοῦ Κυανοπώγωνος.

**Καὶ αἱ τρεῖς** (ταυτοχρόνως). Τίνος; τίνος;

**Θωμᾶς.** Τοῦ Κυανοπώγωνος τοῦ Barbe-Bleu.

**Πάλμα.** "Ωστε εἶναι ἀπὸ μεγάλη οἰκογένεια;

**Θωμᾶς.** Ἐμένα τὸ λέτε, κυρία μου;

**Κάλβου.** Καὶ ἀπὸ τί πέθαναν ἡ γυναῖκες του;

**Θωμᾶς.** "Η πρώτη ἀπέθανε ἀπὸ χολέρα στὴ Μέκκα.

**Πάλμα.** Καὶ τί ἦθελε στὴ Μέκκα;

**Θωμᾶς.** Τί ἦθελε; ... ἀλλήθεια, τί ἦθελε στὴ Μέκκα; ... "Α, νά, ἐπῆγε ν' ἀγοράσῃ καφὲ γιὰ τὸν ἄνδρα της, ἐπειδὴ ἦξερε δι: ἀγαπᾷ πολὺ τὸν καφὲ τῆς Μέκκας.

**Κάλβου.** Τὴν καῦμένη. Καὶ ἡ δεύτερη;

**Θωμᾶς.** "Η δεύτερη; "Α, αὐτὴ ἐπαθεῖ κάτι τρομερόν. "Ἐπαθε κάταγμα τῆς δεξιᾶς ἀνατολικομεσημβρινῆς πλευρᾶς μὲ ἐπιπλοκὰς φλογώσεως τοῦ βορειοδυτικοῦ περιτοναίου τῆς καρδίας.

**Σαρμᾶ.** "Ι, ι, ι. Καὶ ἡ τρίτη;

**Θωμᾶς.** "Η τρίτη ἐθυσιάσθηκε γιὰ τὸν ἄνδρα της, ὅπως ἡ Ιφιγένεια.

**Πάλμα.** Μὰ ἡ Ιφιγένεια δὲν ἐθυσιάσθηκε γιὰ τὸν ἄνδρα της.

"Ισια - ισια τὴν Ιφιγένεια τὴν ἔσφαξεν δι πατέρας της.

**Θωμᾶς.** Μπᾶ; "Ετσι; Τί παλγάνθρωποι αύτοι οι ἀρχαῖοι! Τέλος πάντων ἡ τρίτη ἔθυσιάσθηκε γιὰ τὸν ἄνδρα της. Τῆς ἐδιάβασε ἔνα βράδυ τὸν λόγον ποῦ θὰ ἔνγαζε στὴ Βουλὴ. Καὶ δ λόγος ἐκεῖνος ἦτον τόσον φλογερός, ώστε ἡ γυναικα ἰδρωσε, ἔπειτα ἔξετέθη εἰς τὸ ἐκλογικὸν ρεῦμα, ἐκρύωσε καὶ πάει καλιά της... .

**Κάλβουν.** Δέν πηγαίνομε στὸ σταθμὸ νὰ ἴδούμε ποῦ θὰ ἔλθῃ; 'Ελάτε καὶ σεῖς μαζὶ μας, κύριε Θωμᾶ, νὰ μᾶς τὸν δεῖξετε.

**Θωμᾶς.** Νὰ σᾶς τὸν δεῖξω; καὶ μήπως τὸν ξεύρω;

**Σαρομᾶ.** Δὲν τὸν ξεύρετε; Τί μᾶς φάλλετε λοιπὸν τόσην ὥρα;...

**Θωμᾶς.** Δηλαδή...

**Πάλμα.** Τὶ δηλαδή; 'Εκαταλάβατε πῶς εἰσθε...

**Θωμᾶς.** Σαχλός;

**Πάλμα.** Μάλιστα, σαχλός.

**Κάλβουν.** 'Ελάτε, ἐλάτε, μαζὶ μας...

**Θωμᾶς.** Πᾶμε λοιπόν, ἀφοῦ τὸ θέλετε... (Φεύγοντι).

### ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

'Η κ. ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΒΕΛΛΑ, εἴτα ΜΑΡΚΟΣ, εἴτα ΟΡΣΙΝΗ

**Βέλλα** (φορεῖ ἐπανωφόρι ταξιδίου καὶ ἐμφανιζομένη εἰς τὴν θύραν κτυπᾷ). Δὲν είναι κανεὶς ἐδῶ;

**Μάρκος** (εἰσέρχεται ἀριστερῷ). Στάς διαταγάς σας, κυρία μου.

**Βέλλα.** Μὰ τὶ κατάστασις είναι αὐτή; Δὲν ὑπάρχει ἔνας ἄνθρωπος τοῦ ξενοδοχείου στὸ βαπόρι νὰ πάρῃ τοὺς ἐπιβάτας.

**Μάρκος.** "Εχετε δίκαιον, κυρία μου, ἀλλὰ ξέρετε ἔρχεται δι' ἵπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σήμερα μὲ ἔνα ἀλλον ξένον καὶ δῆῃ ἡ ὑπηρεσία ἐπῆγε στὸ σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου. "Επειτα τώρα, μὲ τὸν σιδηροδρόμο, δὲν ἔρχεται κανεὶς μὲ τὸ βαπόρι.

**Βέλλα.** Καλά. Φροντίστε νὰ πάρουν τὰ πράγματά μου καὶ δεῖξατέ μου τὸ δωμάτιόν μου.

**Μάρκος.** 'Αμέσως, κυρία. Περιμένετε, παρακαλῶ, μιὰ στιγμὴ νὰ πάρω τὰ πράγματά σας πρώτα. ('Εξέρχεται).

**Ορσίνη** (πρὸς τὰ παρασκήνια). Καὶ νᾶχγες τὸν νοῦ σου, Μαργαρίτα. Εἰσαι σὰν σαστισμένη σήμερα. Δὲν καταλαβαίνω τὶ ἔχεις. Μάζεψε τὸ μυαλό σου, κορίτσι μου. (Προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν καὶ βλέπει τὴν κ. Βέλλα).

**Ορσίνη.** "Ω!... μὲ συγχωρεῖτε... Μοῦ φαίνεται, πῶς δέν βλεπόμεθα πρώτη φορά.

**Βέλλα.** Μὰ κι' ἐγὼ νομίζω...

**Ορσίνη.** Μήπως εἴσαστε καὶ σεῖς στὸ μοναστήρι...;

**Βέλλα.** Τῆς Νάξου, ναι... Μοῦ φαίνεται...

**Ορσίνη.** Δὲν είσαι ἡ... Χρηστίνα;

**Βέλλα.** Τζούλια μου... 'Εσύ είσαι; ('Εναγκαλίζονται, φιλοῦνται).

**Ορσίνη.** Κάθησε, κάθησε ἐδῶ.

**Βέλλα.** Μά, κάπου ἐπῆγαινες. Νὰ μὴ σὲ κρατήσω,

**Ορσίνη.** Δὲν πήγαινα πουθενά. Επήγαινα νὰ περιφέρω τὴν πλῆξιν μου κάτω στὸν κῆπο. Άλλὰ ἔλα τώρα νὰ τὰ ποῦμε. (Κάθονται). Πόσα χρόνια ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἔ; Εἴκοσι... Μιὰ ζωὴ διάσκοληρη.

**Βέλλα.** Αλήθεια. Επαντρεύθηκες;

**Ορσίνη.** Χήρα.

**Βέλλα.** Ω! Ομοιοπαθής.

**Ορσίνη.** Πῶς; καὶ σύ;

**Βέλλα.** Σχεδόν... Διαζύγιον...

**Ορσίνη.** Α... Πολλὰ χρόνια;

**Βέλλα.** Ενα ἔτος μετά τὸν γάμο μου. Καὶ σύ;

**Ορσίνη.** Τρία ἔτη μόνον ἔζησα παντρεμένη. Τρία ἔτη βασανισμένα. Αρρωστος ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα...

**Βέλλα.** Έγώ ἔνα ἔτος. Επειτα ἔφυγα ἀμέσως γιὰ τὴν πατρίδα μου. Εἶναι πρώτη φορά ποῦ πατῶ πάλι αὐτὸ τὸ χῶμα ποῦ ἔχει τόσαις ἀναμνήσεις γιὰ μένα... Είχα ἀνάγκη ἀπὸ λουτρά... Γεράματα, βλέπεις...

**Ορσίνη.** Μὴ μὲ ἀπελπίζῃς... Κ' ἔγώ γιὰ λουτρὰ ηλθα...

**Βέλλα.** Ωστε δεκαπέντε χρόνια χήρα... τὰ ώραιότερα τῆς ζωῆς σου. Καὶ εἰς τὸ μεταξύ;... Δὲν παρουσιάσθηκε περίστασις;... Κανένα εἰδύλλιον;...

**Ορσίνη.** Οχι... Είχα τόσον κακάς ἐντυπώσεις!... Εἰδύλλιον νὰ... μιμ... κάτι ασήμιαντον... Σ' ἔνα μου ταξεῖδι εἰδα ἔνα ἀνθρωπον ποῦ μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι...

**Βέλλα.** Καὶ δὲν τὸν ἔκαναεῖδες;

**Ορσίνη.** Αλλη μιὰ φορά, ἀλλάξαμε λίγα λόγια... Μόνο λίγα λόγια... Τίποτε παραπάνω. Καὶ σύ;

**Βέλλα.** Τίποτα. Απολύτως τίποτα.

**Ορσίνη.** Πῶς; Μήπως είσαι ἐρωτευμένη πάντα μὲ τὸν ἄνδρα σου;

**Βέλλα** (καταβάζει τὸ κεφάλι). Ναι. Πάντοτε.

**Ορσίνη.** Καὶ ἐκεῖνος;

**Βέλλα.** Δὲν ἔέρω τίποτε. Δὲν τὸν ἔκαναεῖδα. Έγώ ἔφυγα ἀμέσως μὲ τὴν μητέρα μου καὶ ἐπήγαμε στὴν πατρίδα μας. Εκεῖνος ἐπήγει στὸ ἐώστερικό. Εκτοτε καμμιὰ εἰδήσεις. Εκεῖ κάτω στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου, ποῦ είμαστε χωμένοι, οὔτε ἐφημερίδες δὲν βλέπουμε...

**Ορσίνη.** Δυστυχισμένη μου καὶ σύ... Πῶς ἐπραγματοποιήθησαν τὰ ώραια δηνειρα ποῦ ἔκάναμε στὸ σχολεῖο!...

**Βέλλα.** Εύτυχως είσαι καὶ σὺ ἔδω. Αὐτὸ τὸ ταξεῖδι μ' ἐτρόμαζε πολύ. Άλλὰ τώρα ποῦ σὲ εἰδα, αἰσθάνομαι κάποια ἀνακούφισι.

**Ορσίνη.** Τὸ ίδιο κ' ἔγώ. Ο ἀνθρωπος είναι ἔγωςτης. Εκεῖνος ποῦ πονεῖ, θέλει νὰ αἰσθάνεται πῶς πονοῦν καὶ οἱ ἄλλοι.

(Πιασμέναις ἀπὸ τὰ χέρια μένουν σιωπηλαίς).

## ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

### ΑΙ ΑΥΤΑΙ και ΜΑΡΚΟΣ

**Μάρκος** (εἰσερχόμενος). Κυρία, τὸ δωμάτιόν σας είναι ἔτοιμον. Σᾶς ἔδωκα ἔνα στὸ πλάτι τῆς κυρίας. Ἀκριβῶς ἀπέναντι, τὸ 54. ('Εξέρχεται).

**Βέλλα** (ἔγειρομένη). Θὰ μὲ συγχωρήσῃς μιὰ στιγμὴ. Εἴμαι μὲ τὸ φόρεμα τοῦ ταξιδιοῦ. Νὰ φρεσκαρισθῶ λίγο και ἔρχομαι.

**Ορσίνη.** Σὲ περιμένω. (Κάθεται εἰς τὸ τραπέζι και διαβάζει. Θόρυβος. Εἰσέρχονται ὁ Ὑπουργός, ὁ Βαλλόρης και ὄλοι οἱ ἄλλοι).

## ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

### ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ

**Κάλβου.** Καὶ ἦτο καλὸ τὸ ταξιδί σας, κύριε Ὑπουργέ;

**Ὑπουρος.** "Οπως ὅλα τὰ ταξιδία μὲ τὸν σιδηρόδρομο. Εἶνε τοὺς λάχιστον κανεὶς βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τὸν πιάσῃ ἡ θάλασσα.

**Βαλλόρ.** (πρὸς τὴν κ. Πάλμα). "Οχι δά. Εἴμαι ἔλλην, γεννημένος ἐδῶ. Μόλις λείπω δεκαπέντε χρόνια στὸ ἔξωτερικό. Καὶ νὰ σᾶς πῶ; 'Επεθύμησα νὰ ἔλθω. 'Αλλὰ δὲν μ' ἀφινεγκ ἡ ἐργασία μου. Εὐτυχῶς ἐμεσολάβησαν οἱ βευματισμοί!

**Ορσίνη** (στρέψεται ἀποτόμως πρὸς τὸν ἥχον τῆς φωνῆς). "Α!

**Μάρκος.** Κύριε Ὑπουργέ, τὸ δωμάτιόν σας είναι ἔτοιμο... θέλετε νὰ περάσετε ν' ἀναπαυθῆτε; ...

**Ὑπουρος.** "Α, ναι, ἔχετε δίκαιον. Κύριε Βαλλόρη, θὰ ἔλθετε;

**Βαλλόρ.** "Οχι, ἀκόμη. Θὰ μείνω λίγο. "Εχω τόσα χρόνια νὰ ιδῶ ἔλληνικὰ βουνά, ἔλληνικὴ θάλασσα, ἔλληνικὸ χρῶμα! Δὲν μοῦ κάνει καρδιὰ νὰ κλεισθῶ ἀμέσως στὸ δωμάτιον.

**Ὑπουρος.** "Εχετε δίκαιον. "Οπωσδήποτε εἰς τὸ μεταξὺ σκεφθῆτε ὅτι σᾶς είπα στὸ τραίνο. "Αν δεχθῆτε τὴν θέσιν πρέσβεως, ποὺ σᾶς προτείνω, προσφέρετε ἀληθινὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα. Ο τόπος ἔχει ἀνάγκην νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσουν ἀνθρώποι τῆς ἀξίας σας. Είσθε τὸ μόνον πρόσωπον, διὰ τὸ δποτὸν δὲν θὰ ἀπαντήσωμεν ἀντιδρασιν οὕτε εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους οὕτε εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Καθηγητὴς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς ξένον Πανεπιστήμιον, συγγραφεὺς τόσων σπουδαίων μονογραφιῶν, ἀνεξάρτητος, νέος, ἀμέτοχος πολιτικῆς...

**Βαλλόρ.** Σᾶς είμαι εὐγνώμων, κύριε Ὑπουργέ, και θὰ ἥμερουν . . . τούχης ἀν μποροῦσα νὰ ὑπηρετήσω τὴν πατρίδα μου. 'Αλλὰ σᾶς είπα τι μοῦ συμβαίνει. Δὲν θέλω νὰ γίνω ἀνθρώπος κοσμικὸς πάλι. 'Ο κόσμος μ' ἐνοχλεῖ. Μοῦ φέρνει ἀναμνήσεις, τὰς δποιας θέλω νὰ διώξω ἀπὸ τὴν ψυχήν μου. 'Ὕπηρξα ἀλλοτε εὐτυχῆς και θὰ ἔξακολουθοῦσα νὰ είμαι, ἀν μία κακοκεφαλιὰ δὲν μ' ἔκανε ν' ἀφήσω γυναικα, τὴν δποιαν ἀγαποῦσα και ἀγαπῶ ἀκόμα.

**Ὑπουρος.** "Οπωσδήποτε σκεφθῆτε. Δὲν πέρνω γιὰ δριστικὴν τὴν ἀρνησίν σας. (Φεύγει. Εἰς τὸ μεταξὺ βγαίνοντα σιγὰ - σιγὰ ὄλοι).

## ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΒΑΛΛΟΡΗΣ, ΟΡΣΙΝΗ

**Βαλλόρ.** (πλησιάζων τὸ τραπέζι, εἰς τὸ δόπον κάθεται ἢ Ὁρσίνη). Κυρία μου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, δὲν εἰνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ βλεπόμεθα.

**Ὁρσίνη.** "Οχι, κύριε. Συνηγνήθημεν καὶ ἄλλοτε.

**Βαλλόρ.** "Ωστε μὲ ἀναγνωρίζετε;

**Ὁρσίνη.** Μόλις σᾶς εἶδα.

**Βαλλόρ.** Μοῦ φαίνεται, ὅτι συνηγνήθημεν πρώτην φορὰν στὴν Λωζάνη. Ἐπειτα στὸ Ἑδιάν...

**Ὁρσίνη.** Ἀκριβῶς. Ἄλλὰ ἡ Λωζάνη δὲν ἦτον ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἔθλεπόμεθα.

**Βαλλόρ.** Μπᾶ;

**Ὁρσίνη.** Πρὶν ἀκόμη... ἐνα βράδυ στὴν Βενετία...

**Βαλλόρ.** Στὴν Βενετία;

**Ὁρσίνη.** Ναι. Στὴν Πιατσέττα, ἐκαθήσατε ἀπέναντί μας... καὶ ἀπὸ ἑκεῖνο τὸ βράδυ σᾶς εἶδα καὶ ἄλλοτε σχεδὸν στὴν ίδια θέσι.

**Βαλλόρ.** Ομολογῶ ὅτι...

**Ὁρσίνη.** Δὲν ἐπροσέξατε;... Μὴ στενοχωρεῖσθε... Ἐγὼ δμως ἐπρόσεξα, δμολογῶ, χωρὶς νὰ τὸ θέλω.

**Βαλλόρ.** Αὐτὸ μὲ κολακεύει καὶ μὲ συγκινεῖ. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι...

**Ὁρσίνη.** Ἡ φυσιογνωμία σας μοῦ ἐνευτυπώθη.

**Βαλλόρ.** Ισως σᾶς ὡμίλησε ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο μας ἥμεθα "Ελληνες εἰς ἔνον τόπον..."

**Ὁρσίνη.** "Ισως... Εἰς τὴν Λωζάνην ἀλλάξαμε λίγα λόγια. Ἐννόησα ὅτι δὲν μὲ εἴχετε ίδετε. Ἄλλὰ δὲν σᾶς τὸ εἶπα. Ἀφοῦ δὲν ἐπρόκειτο παρὰ γιὰ ὀλίγαις στιγμαίς... Τὸ ίδιο καὶ στὸ Ἑδιάν, ἐφεύγετε σεῖς, δταν ἔφθανα ἐγώ... Τώρα δμως ποῦ εἰμεθα ἔθω καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συναντηθοῦμε πολλάκις, ἐνόμισα πῶς δὲν ἦτο ἀνάγκη πιὰ νὰ τὸ κρύψω, ὅτι σᾶς εἶχα ἔαναιδη, ἐγώ τούλάχιστον, πρὶν.

**Βαλλόρ.** "Ω, σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. Συγχωρήσατέ με, ποῦ δὲν εἶχα τούλάχιστον τὴν ἔτοιμότητα νὰ σᾶς πῶ κ' ἐγώ δτι δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποῦ σᾶς εἶδα στὴν Λωζάνη..."

**Ὁρσίνη.** "Α, σχι. Αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἥθελα. Προτιμῶ τὴν εἰλικρινειάν σας. Είνε κάπως σκληρὰ γιὰ μένα, ἀλλὰ εἰνε τούλάχιστον ἡ ἀλήθεια προτιμότερη ἀπὸ κάθε ψεῦδος.

**Βαλλόρ.** Καὶ θὰ μείνετε πολὺ ἀκόμη ἔθω; Θὰ ἔχω τούλάχιστον τὴν εὐχαριστησιν νὰ σᾶς βλέπω ἐνόσῳ μένω σ' αὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς "Ελλάδος";

**Ὁρσίνη.** Ἐπρόκειτο νὰ φύγω σὲ λίγαις μέραις... Ἄλλὰ μετενόησα καὶ θὰ μείνω ἀκόμη (μὲ προσπελομημένην εὐθυμίαν). Μὰ δὲν θὰ πάτε ν' ἀλλάξετε; Είνε ἡ ὥρα τοῦ περιπάτου. Δὲν μπορεῖτε νὰ γυρίζετε μὲ αὐτὰ τὰ φορέματα τοῦ ταξειδεοῦ.

**Βαλλόρ.** Εχετε δίκαιον. Σᾶς ἀφίνω. Μὲ συγχωρεῖτε. Θὰ ξαναϊ-  
δωθοῦμε, δὲν εἶναι ἔτσι;

**Ορσίνη.** Χαίρετε. (Ο Βαλλόρης ἔξέρχεται ἀριστερά).

### ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΟΡΣΙΝΗ, ἔπειτα ΧΡΗΣΤΙΝΗ ΒΕΛΛΑ

**Βέλλα** (εἰσερχομένη). Ε! Δὲν εἴμαι κἀπως καλλίτερα;

**Ορσίνη.** Είσαι τρέλα. Αὐτὴν τουαλέττα σου!... Άλλα δὲν  
ξεύρεις τί μου συμβαίνει.

**Βέλλα.** Τι τρέχει;

**Ορσίνη.** Ο ἄνθρωπος ποῦ σου εἶπα...

**Βέλλα.** Ε;

**Ορσίνη.** Εκεῖνος ποῦ συνήντησα κἄποτε καὶ ἀλλάξαμε λίγα  
λόγια.

**Βέλλα.** Δοιπόν;

**Ορσίνη.** Εἰν' ἐδῶ.

**Βέλλα.** Ποιός εἶναι;

**Ορσίνη.** Δὲν ξέρω. Ήλθε μὲν τοὺς ἄλλους ξένους πρὸ ὅλιγου  
μὲ τὸν σιδηρόδρομον.

**Βέλλα.** Καὶ τὸν εἰδες;

**Ορσίνη** Πῶς δὲν τὸν εἰδα; Ήτον ἐδῶ ὡς αὐτὴ τὴ στιγμὴ...

**Βέλλα.** Καὶ τί σου εἶπε;

**Ορσίνη.** Τίποτα. Σχεδὸν τίποτα... Ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος. Δὲν  
ἔχει ιδέαν δ ἄνθρωπος. Φαντάσου διτὶ ἐγὼ τοῦ εἶπα διτὶ τὸν εἰχα  
ἰδεῖν στὴν Βενετία καὶ αὐτὸς δὲν τὸ ἐθυμότανε διόλου... Τι φταίσι  
ὅμως δ ἄνθρωπος; "Αν ἐγὼ μὲ μιὰ δυσὶ φοραῖς ποῦ τὸν εἰδα, μὲ  
λίγα λόγια ποῦ ἀλλάξαμε... Μὲ συγχωρεῖς ποῦ θὰ σ' ἀφίσω. Αἰσθά-  
νομαι τὴν ἀνάγκην νὰ μείνω λίγο μόνη. Θὰ πάω στὸ δωμάτιόν μου.

**Βέλλα.** Νὰ ἔρθω καὶ ἐγὼ μαζὶ σου;

**Ορσίνη.** Οχι, οχι. Θέλω νὰ μείνω μόνη μου. Εἶναι κατὶ τι ποῦ  
πρέπει νὰ μου περάσῃ.

**Βέλλα.** Δὲν ἐπιμένω. Οπως θέλεις.

(Τὴν σιγοδεύει ως τὴν θύραν καὶ ἐπιστρέφουσα κάθεται εἰς τὸ  
τραπέζι καὶ φυλλομετρεῖ περιοδικά).

### ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΧΡΗΣΤΙΝΑ καὶ ΒΑΛΛΟΡΗΣ

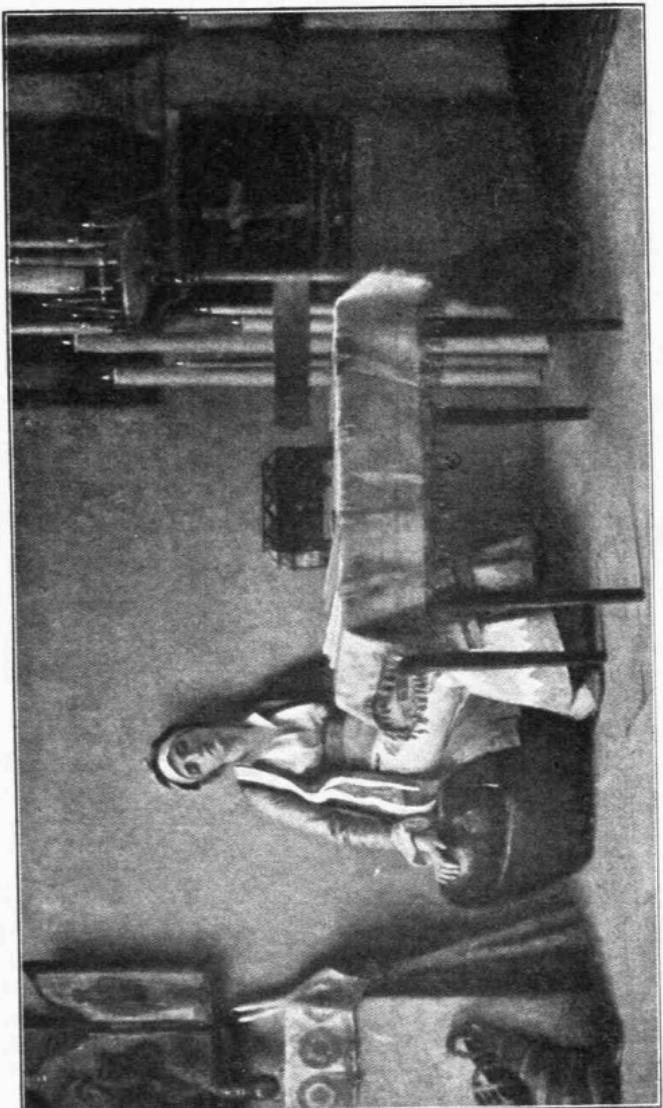
**Βαλλόρ.** (εἰσέρχεται, διευθύνεται πρὸς τὸ τραπέζι, ὅπου ὑπέθετε διτὶ  
θὰ εῦφοισκε τὴν Όρσίνη. Βλέπων τὴν Χρηστίναν μένει ἄναυδος). Α!  
Χρηστ. (ἐπίσης). Ω!

**Βαλλόρ.** (ἰδίᾳ). Η Χρηστίνα! Νὰ μὲ ἐγνώρισε ἀρά γε;

**Χρηστ.** (ἰδίᾳ). Ο Ήρακλῆς! Μ' ἐγνώρισε τάχα;

**Βαλλόρ.** (πλησιάζων). Κυρία, εῖμεθα ξένοι καὶ οἱ δυσὶ ἐδῶ. Εχετε  
τὴν καλωσύνην νὰ μου πῆτε τί κάνεις δ κόσμος ἐδῶ αὐτὴν τὴν ὥραν;

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ. — Η ΚΗΡΟΠΩΛΙΣ. — ("Εργον Θ. Ράλλη)



**Χρηστ.** Δυστυχώς, κύριε, και έγώ πρὸ δλίγου ήρθα και δὲν ξέρω ἀκόμα.

**Βαλλόρ.** "Α! και ἔρχεσθε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας;

**Χρηστ.** "Οχι. (Μικρὰ σιγῆ).

**Βαλλόρ.** Είνε δυσάρεστον νὰ βρίσκεται κανεὶς μόνος σ' ἔνα μέρος, εἰς τὸ δποίον ὁ κόσμος πηγαίνει νὰ διασκεδάσῃ. (*'Idiā'*). Δὲν μὲν ἐγνώρισε.

**Χρηστ.** Βεβαίως. Πολὺ δυσάρεστον. Αλλὰ ἐδῶ γνωρίζεται κανεὶς.

**Βαλλόρ.** "Εχετε δίκαιον." Επειτα είνε τόσον ώραιος αὐτός δ τόπος!

**Χρηστ.** "Ερχεσθε πρώτη φορά; Δὲν θὰ είσθε ἀπ' ἐδῶ.

**Βαλλόρ.** (*'Idiā'*) Δὲν μ' ἐγνώρισε. "Οχι, είμαι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

**Χρηστ.** "Α! γιατὶ δὲν ἐφέρνατε τὴν οἰκογένειά σας; Δὲν ἔχετε οἰκογένειαν;

**Βαλλόρ.** "Οχι, είμαι μόνος στὸν κόσμο. Μιὰ μητέρα είχα, ἀλλὰ πέθανε κ' αὐτή.

**Χρηστ.** Μόνος!

**Βαλλόρ.** Δηλαδὴ δὲν ἥμουν πάντοτε μόνος. Είχα κ' ἐγὼ τὴν οἰκογένειά μου.

**Χρηστ.** (*μὲν αὐξάνοντας ταραχὴν*) "Α!

**Βαλλόρ.** Είνε θλιβερὰ γ' ιστορία μου. Είχα κ' ἐγὼ μιὰ γυναῖκα, τὴν δποίαν ἐπῆρα μὲν ἔρωτα και τὴν ἀγαποῦσα πολὺ.

**Χρηστ.** Και τί ἔγινε;

**Βαλλόρ.** Δὲν ζοῦμε πλέον μαζί.

**Χρηστ.** "Ω, εἴχατε σπουδαίους λόγους ισως νὰ τὴν ἀφίσετε.

**Βαλλόρ.** (*ζωηρῶς*). "Ω, σχ!, τί λέτε, κυρία μου! μικρά, τιποτένια πράγματα.

**Χρηστ.** Μὰ τότε . . .

**Βαλλόρ.** Νὰ σᾶς ἐγγήσω . . . "Οταν τὴν ἐπῆρα, ητον κοριτσάκι ἀκόμα χαϊδεμένο, λίγο ιδιότροπο, ἀγαθώτατο κατὰ βάθος, μὲ τὰ μικρὰ ἐλαττώματα τῆς ήλικίας του . . .

**Χρηστ.** Λοιπόν;

**Βαλλόρ.** "Ω, σᾶς βεβαιώ. Τίποτε ἄλλο. Σὲ μιὰ στιγμὴ παραφορᾶς, μιὰ στιγμὴ μόνον, ποῦ θὰ ἐπερνοῦσε . . . είμαι βέβαιος δτ: θὰ ἐπερνοῦσε . . . σὲ μιὰ στιγμὴ λοιπὸν παραφορᾶς εἰπαμε τὴν τρομερὴ λέξη «θὰ χωρίσουμε» και ἔχωρισαμε. "Εκτοτε ἔφυγα, διότι δὲν ηθελα νὰ βλέπω δτ, τι μοῦ ητον προσφιλές, δταν τὸ ἔθλεπα μ' ἐκείνην. "Εἶησα δεκαπέντε τόσα χρόνια στὸ ἐξωτερικό, ωρίμασε γ' σκέψις μου εἰς τὸ μεταξύ, είδα τί ἔχασα και τώρα μετὰ δεκαπέντε χρόνια γέρος πλέον και καταβεβλημένος ηλθα ἐδῶ νὰ περάσω λίγαις ήμέραις.

**Χρηστ.** (*διακόπτει μειδιῶσα πικρῶς*). Γιατρευμένος πλέον . . .

**Βαλλόρ.** Γιατρευμένος ποτέ! "Πάρχουν πληγαὶ ποῦ δὲν θὰ εὑρεθῇ ποτὲ τὸ γιατρικό τους δσας προόδους κ' ἀν κάνῃ γ' ἐπιστήμη . . . (μακρὰ σιγῆ). Αλλὰ τι κάθομαι και σᾶς λέγω; (*μὲ προσποιημένην ενθυμίαν*) Φαντασθῆτε, κυρία μου, δτι χωρὶς νὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίζω καν, σᾶς ὑπεχρέωσα ν' ἀκούσετε τὴν βιογραφίαν μου. Φαντασθῆτε νὰ ἐμφανισθῇ ἔξαφνα δ σύζυγός σας . . .

**Χρηστ.** (ιδία). Δέν μ' ἔγνώρισε. (*Μεγαλοφώρως*). Δέν οπάρχει φόρος, κύριε, νὰ ἐμφανισθῇ ὁ σύζυγός μου καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐμπιστούνην, ποῦ μοῦ ἐδειξετε χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζετε.

**Βαλλόρ.** Πώς; ὁ σύζυγός σας δὲν εἶναι μαζί σας;

**Χρηστ.** "Οχι.. Σύζυγός μου δὲν οπάρχει.

**Βαλλόρ.** Απέθανε; Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, ποῦ ισως ἔγινα...

**Χρηστ.** Δέν οπάρχει λόγος νὰ μοῦ ζητήσεις συγγνώμην. Εἶχα κ' ἔγῳ ἀλλοτε ξένα σύζυγον, τὸν δποῖον ἀγαποῦσα καὶ τὸν δποῖον δὲν ἔχω πλέον.

**Βαλλόρ.** Τὸν ἀφήσετε;

**Χρηστ.** Ναι.

**Βαλλόρ.** Θὰ εἴχετε ισως σπουδαίους λόγους...

**Χρηστ.** (Ζωηρῶς). Σπουδαίους δχι. Μικρὰ πράγματα. "Οταν μὲ ἐπῆρε ήτο νεώτατος ἀκόμα, ἔγωςτης, ἐλεύθερος, ἔννοιῶν πρωταπρῶτα νὰ ξανοποιήσῃ τὰς δρέξεις του. Παιδί, ποῦ δὲν εἴχε προφθάσει ἀκόμα νὰ χορτάσῃ τὴν νεότητά του καὶ ἐδυσκολεύετο κάπως νὰ δεχθῇ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου. "Εγίνε μιὰ σκηνή, ἔπειτα ἀλλη, σκηναὶ ποῦ εἰς ὡριμώτερα μυκλὰ θὰ ἐτελείωναν εἰς μίαν συμφιλίωσιν. 'Αλλὰ εἰμεθα παιδιά. Κ' ἔχωρίσαμε. 'Εγὼ ἔψυχα μὲ τὴν μητέρα μου εἰς ξένα μακρυνό μας κτῆμα, ποῦ δὲν ἔθλεπα ἀνθρώπων, διότι δὲν ηθελα νὰ ιδῶ κανένα, διότι δὲν ούτις μοῦ ἔκανε φρίκην. "Ετοι ἐπέρασαν χρόνια καὶ χρόνια.

**Βαλλόρ.** (Διακόπτει). Δεκαπέντε.

**Χρηστ.** Δεκαπέντε. Σήμερα ηρθει ἐδῶ, νὰ περιποιηθῶ ὀλίγον τὴν ξγείαν τοῦ σώματός μου.

**Βαλλόρ.** Τῆς ψυχῆς σας τὴν ξγείαν θὰ τὴν ἀνεκτήσατε πρὸ πολλοῦ.

**Χρηστ.** "Οχι.. Η ψυχή μου ἔμεινε δπως ητον.

**Βαλλόρ.** (σκύβει καὶ τῆς παίρνει τὸ χέρι της). Χρηστίνα, ἐτιμωρηθήκαμε πολὺ καὶ οἱ δυό μας γιὰξα πεῖσμα παιδικό. Τώρα πειὰ δὲν εἴμαστε παιδιά. Τὰ μαλλιά μου ἀσπρισαν καὶ τὰ δεκαπέντε χρόνια ποῦ ἐπέρασαν τὰ λογαριάζω τούλαχιστον διπλάσια γιὰ τὴ ζωή μου. "Ο, τι ἔγινε, δὲν εἶναι εὔτυχης ἀνεπανόρθωτον. "Ελα νὰ σούσωμε δλας αὐτάς τὰς θηλιεράς ἀναμνήσεις. "Η ζωή εἶναι ἀνοιχτὴ μπροστά μας ἀκόμα.

**Χρηστ.** "Η ζωή εἶναι δική μας. Δὲν εἴμαι πλέον τὸ χαϊδεμένο κοριτσάκι ποῦ ηξερες. "Η λύπη μοῦ ἔθιπλασίασε τὴν ηλικία μου. Ξέχασε δ, τι ἔγινε καὶ δ, τι ἔχω ξεχάσει ἔγῳ πρὸ πολλοῦ.

(Παρατεταμένος ἐραγκαλιασμός).

### ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Εἰσέρχεται ὁ ΓΥΠΟΥΡΓΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι:

**Υπουργ.** "Ω!

**Βαλλόρ.** (σηκώνεται καὶ λαμβάγει ἀπὸ τὸ χέρι τὴν Χρηστίνα). Κύριε Υπουργέ, σᾶς παρουσιάζω τὴν γυναῖκα μου, τώρα δέχομαι νὰ μὲ διαθέσετε δπως θέλετε.

**Υπουρός.** Κυρία μου, δ σύζυγός σας κάμνει αύτήν τήν στιγμήν  
ξα δώρον εἰς τήν πατρίδα. Τής προσφέρει τὰ φῶτα του, τήν ίκα-  
νότητά του, τὸν πατριωτισμόν του. Δὲν θὰ λησμονήσω ὅτι αὐτὸ-  
δφείλεται σὲ σᾶς.

### ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Εἰσέρχεται ἡ ΟΡΣΙΝΗ

**Χρηστός.** Τζούλια. "Ελα ἐδῶ. "Ελα νὰ γνωρίσῃς τὸν ἄντρα μου.  
**Ορσίνη.** Τὸν ἄντρα σου! (αἰσθάνεται ὅτι λυγίζοντας τὰ γόνατά  
της καὶ θέλει κάπον νὰ στηρηθῇ). "Επειτα βγάζει τὸ μαντῆλι της).

**Βαλλόρ.** (προσκλίνων). Κυρία μου!

**Χρηστός.** Μὰ τι ἔχεις; Σὺ κλαῖς.

**Ορσίνη.** Τι ἔχω; Εἴμεθα πρὶν δύο δυστυχεῖς. Τώρα μένω μόνη.  
("Η Χρηστίνα τὴν ἐναγκαλίζεται").

### ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

**ΘΩΜΑΣ,** ἔπειτα ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ἀπὸ τὴν ἄλλην θύραν

**Θωμᾶς** (πρὸς τὸν Μάρκον). Τί τρέχει ἐδῶ;

**Μάρκος.** Νά, δ κύριος ἔκει εἶνε κύριος τῆς κυρίας. Καὶ ἡ κυρία  
αὐτὴ ἀμα τὸ ἔμαθε ἔβαλε τὰ κλάμματα.

**Θωμᾶς** (πρὸς τὴν Ορσίνη). Τι ἔχετε, κυρία μου, δὲν εἰμαι ἐδῶ  
ἔγῳ νὰ σᾶς παρηγορήσω;

**Ορσίνη.** Εὐχαριστῶ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὲ παρηγορήσετε.  
("Ἐξέρχεται βραδέως").

**Θωμᾶς.** Όριστε, ἡ μόνη γυναῖκα ποῦ μποροῦσε νὰ μ' ἀγαπήσῃ...  
Χήρα... Πάει κι' αὐτή. "Αῖ! "Αῖ! Οἱ ρευματισμοὶ μου.

**Μαργ.** Τι ἔχετε, κύριε Θωμᾶ; Πονεῖτε πάλι; Πέτε μου τι νὰ  
σᾶς κάνω νὰ σᾶς περάσῃ δ πόνος... Δὲν θέλω νὰ σᾶς βλέπω νὰ  
ὑποφέρετε.

**Θωμᾶς** (τὴν βλέπει περιπαθῶς). "Αγαπημένο μου κοριτσάκι! Μιὰ  
καρδιὰ τῆς προκοπῆς μόνο σὲ στῆθος καμαριέρας μπορεῖ νὰ τρυ-  
πώσῃ. "Αλλὰ γιὰ νὰ σὲ ίδω, τὸ ξέρεις ὅτι δὲν εἰσαι ἀπλῶς νόστιμη,  
ἀλλὰ εἰσαι ώραία;

**Μαργ.** Αὐτὸ δὲν μοῦ τὸ εἶχαν πῆ, κύριε, ως τώρα. Τι καλός ποῦ  
εἰσθε ποῦ μοῦ εἴπατε κάτι παραπάνω ἀπὸ τοὺς ἀλλους!...

[Αὐλαία]

Γ. Β. Τσοκοπούλος

### Βυζαντινὸν ἐπίγραμμα

«Εἰρήνη πᾶσι» λέει δ πατᾶς στὴν ἐκκλησιὰ ὅταν μπαίνῃ,  
μὰ κρύβει τὴν Εἰρήνη του στὸ σπίτι κλειδωμένη.

(Παράφρασις)

Ιω. Πολεμης